

Аги и Ема, Игор Коларов
Самоћа је тешка, потражи друга

Писац Игор Коларов нам је врло лепо и дискретно дочарао једну важну тему у књизи „Аги и Ема“. Књига говори о дечаку Агију који се стално сели и веома је усамљен. Аги живи у Улици хрстова с мамом и татом и ујаком, који их повремено обилази. Аги све своје слободно време проводи у својој соби пуној нераспакованих књига тако што посматра свет кроз прозор своје собе.

У једном тренутку га је привукла кућа која је више подсећала на зачарани замак. Није му било јасно како неко може да живи у кући која само што се не сруши! Аги је сваки дан трпео задиркивање у школи, било му је тешко али се неким чудом није освртао. Упознао је старицу Ему која је живела у зачараном замку. Она је онижа и усамљена жена. Након упознавања они почињу да се друже. Шаљу једно другоме писма и телеграме.

Када читамо књигу, на први поглед помислићемо да она говори само о пријатељству између Еме и Агија, али тек када почнемо да је анализирамо, схватићемо да Игор Коларов пише о великој и важној теми за све. Можемо већ после петнаест страница схватити да је Аги јако усамљен исто као и Ема. Мама и тата стално раде и немају времена за Агија. Човек има потребу да буде са људима, не може живети сам и усамљен. Књига говори о великом проблему данашњице.

Ова књига ми се веома свидела, уживала сам све време док сам је читала зато што је аутор изабрао лепу тему и уз то је још и прилагодио за децу, тако да им буде разумљива. Мене је мало збунило то како је књиха подељена према „ставкама“, нисам била сигурна зашто је писац то учинио и да ли је то било некако у вези са причом. У почетку је прича била спора, али сам била упорна и нисам се разочарала. Било ми је чудно како је писац описао први сусрет Агија и Еме, али је и то било занимљиво и оригинално. Ликови се обично упознају са више речи, а они су се упознали у тек неколико. Могла сам да потпуно замислим ликове у књизи: Ему као као седу старицу која обожава мачке и природу, али понекад има шашаве идеје, Агија као јако маштовитог дечака, светлобраон косе и тамних очију, ујака плавих очију, маму, фину жену, стално одсутну, црвенокосу, плавих очију, увек у хаљинама, тату, смеђокосог високог човека тамних крупних очију које се понекад пресијавају, љубитеља природе.

Препоручујем ову књигу зато што је занимљива, поучна и важна не само за децу већ и одрасле!